22/02/2024

Μητροπολίτης Κύκκου: Η Ορθόδοξη Θεολογία κινδυνεύει να καταντήσει μια ανθρώπινη νοησιαρχική επιστήμη

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Η Θεολογία έχει χαρακτηρισθεί σαν η καρδιά της Εκκλησίας, γιατί, όταν ενεργεί ως εκκλησιαστική, όταν, δηλαδή, βρίσκεται σε οργανική συνάρτηση με την Εκκλησία και δεν εκτρέπεται σε σχολαστικές αναζητήσεις, τότε γίνεται ο εκφραστής του φρονήματος της Εκκλησίας και αποβαίνει η δύναμη αντιμετώπισης των προβλημάτων της.

Αυτά είπε μταξύ άλλων ο Πανιερώτατος **Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας** κ. Νικηφόρος στον χαιρετισμό του κατά την κοπή βασιλόπιτας του Μεταπτυχιακού και Διδακτορικού Προγράμματος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου της Κυπριακής Πρωτεύουσας, που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, στο αμφιθέατρο

UNESCO των εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου Λευκωσίας.

"Η Θεολογία, αγαπητοί σπουδαστές, δεν είναι μόνο ψιλή διανοητική απασχόληση, αλλά μία υπαρξιακή ανάγκη, ένα γεγονός, που εκπηγάζει από τα βάθη της ύπαρξης και απλώνεται στην όλη
ζωή. Γι' αυτό συνοδεύεται, όπως τονίζουν οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, από κάθαρση και νήψη και άσκηση και αγιασμό, τροφοδοτείται δε απαραίτητα από συνεχή διάλογο με τον ζώντα Θεό, (προσευχή, λατρεία, αγιαστικά Μυστήρια, Θεία Ευχαριστία). Αν δεν υπάρχει ο απαραίτητος αυτός οπλισμός και φωτισμός, τότε ***η Ορθόδοξη Θεολογία κινδυνεύει να καταντήσει μια ανθρώπινη νοησιαρχική επιστήμη****, που απλώς θα αρκείται να προσθέτει κάθε χρόνο κάποια πτυχία ή και μερικές ειδικές διατριβές στον παγκόσμιο χείμαρρο της βιβλιογραφίας. Το υπογραμμίζω αυτό, γιατί δυστυχώς σήμερα στην αντίληψη μερικών θεολόγων υπάρχει μια διάσταση και απόσταση μεταξύ Θεολογίας και Εκκλησίας.* ***Η θεολογία τους είναι ακαδημαική και μόνο. Η αληθινή όμως Θεολογία υπήρξε πάντοτε στόμα και όργανο της Εκκλησίας, λειτουργός και διάκονος του Σώματος του Χριστού****"*, υπογράμμισε ο Πανιερώτατος.

Στην εκδήλωση αυτή, η οποία συνδυάστηκε και με τη Γιορτή των Ελληνικών Γραμμάτων, παρευρέθησαν ο Θεοφιλέστατος Επ**ίσκοπος Αμαθούντος** κ. Νικόλαος, εκπροσωπώντας και τον Πανιερώτατο **Μητροπολίτη Λεμεσού** κ. Αθανάσιο, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος των Αρμενίων στην Κύπρο κ. Χορέν Τογραματζιάν, ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Μάριος

Χαρτσιώτης, ο οποίος τυγχάνει απόφοιτος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος του Τμήματος Θεολογίας, ο Γενικός Επιθεωρητής Δ.Ε. Ανδρέας Θεοδωρίδης, εκπρόσωπος της Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Λευκωσίας κ Φίλιππος Πουγιούτας, ο Αντιπρύτανης κ. Παναγιώτης Αγγελίδης, η αναπληρωτής Κοσμήτορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών κ. Ιουλία Παπαγιώργη, ο Υπαρχηγός της Αστυνομικής Δυνάμεως Κύπρου κ. Δημήτρης Δημητρίου, βουλευτές, καθηγητές και φοιτητές των Προγραμμάτων Θεολογίας.

(Διαβάστε αναλυτικά: Κοπή βασιλόπιτας στο Τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας)

Την Βασιλόπιτα ευλόγησε και έκοψε ο της του Κύκκου Σεπτός Ποιμενάρχης κ. Νικηφόρος, ο οποίος στη συνέχεια απηύθυνε εόρτιες ευχές και πνευματικές προτροπές προς τους φοιτητές και με τον βαθύ και μεστό αγιοπατερικό του λόγο ανέλυσε την έννοια και τη σημασία της Θεολογίας για την Εκκλησία και την κοινωνία των ανθρώπων.

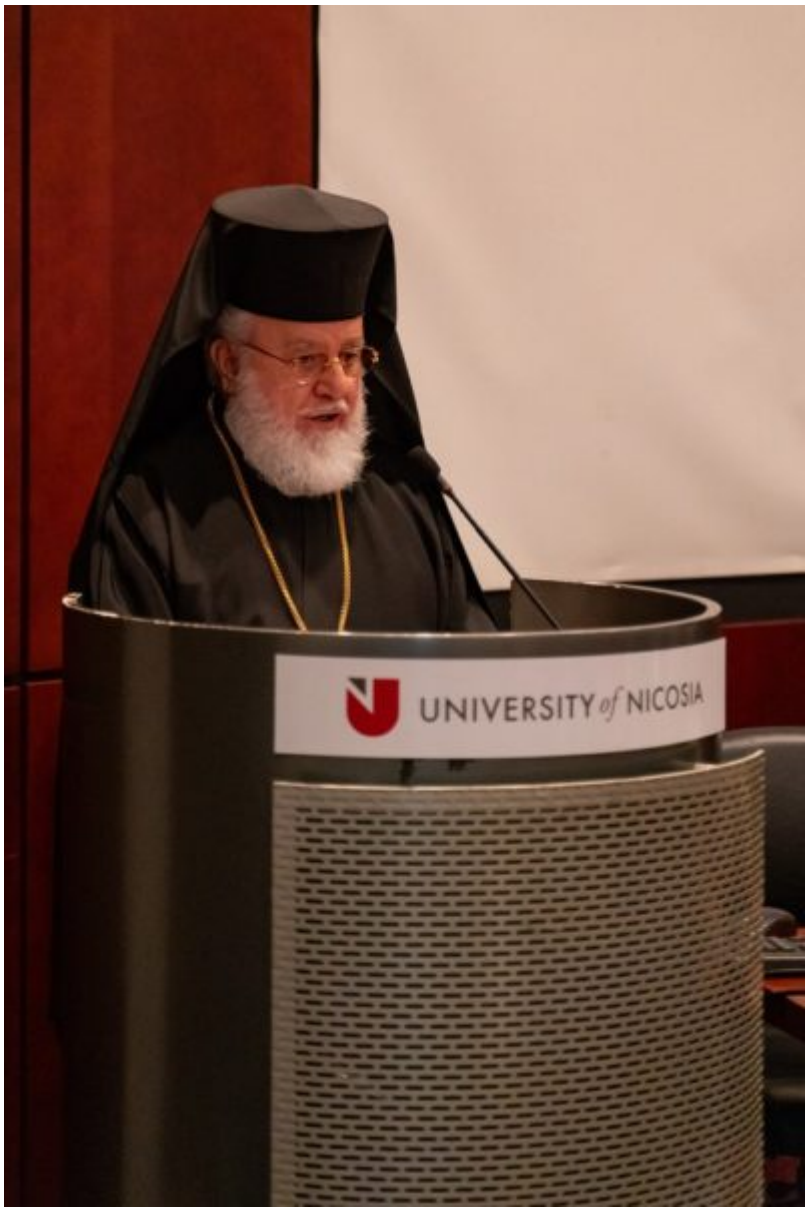

Παρακάτω ολόκληρος ο χαιρετισμός:

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε τῶν Ἀρμενίων,
Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ἀμαθούντος,
Ἔντιμε κ. Ὑπουργέ Δικαιοσύνης,
Κύριε Ἐκπρόσωπε τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καί Νεολαίας,
Ἔντιμοι κ.κ. Βουλευτές,
Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγητές,
Σεβαστό Ἱερατεῖο,
Ἀγαπητοί Σπουδαστές,
Κυρίες καί κύριοι,

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἀρξάμενου πρό μηνός νέου ἔτους 2024 καί τῆς παρούσας

τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας, ἑνός ἐθίμου, πού ἔχει τήν ἀρχή του, κατά τούς χρόνους τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί ἄμεσα συνδεδεμένου μέ τόν ἴδιο, εὔχομαι ἐκ μέσης καρδίας σέ ὅλους καί ἰδιαίτερα πρός τούς πανεπιστημιακούς διδασκάλους καί μεταπτυχιακούς καί ἐπί διδακτορίᾳ φοιτητές τοῦ ὀστράκινου αὐτοῦ σκεύους τῆς ἀνώτατης βαθμίδας τῆς παιδείας, τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας, ὅπως Κύριος ὁ Θεός, μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, εὐλογεῖ τά διανοήματά σας πρός πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ὥστε νά δοξάζεται καί νά εὐλογεῖται τό πάντιμο καί μεγαλοπρεπές ὄνομα τοῦ ἐν τριάδι ἄναρχου καί αἰώνιου Θεοῦ.

Ἡ Θεολογία, ἀγαπητοί φοιτητές, δέν εἶναι περιττή πολυτέλεια, ἀλλά ὀργανική ἀνάγκη γιά τήν Ἐκκλησία. Πᾶν, ὅ,τι μεγαλειῶδες ἔχει ἡ Ἐκκλησία, ὡς περιεχόμενο, ὡς θεσμό, ὡς παράδοση, ὡς
θησαυρό, αὐτό ὀφείλεται στή Θεολογία της, καί κανένα ἀπό αὐτά μπορεῖ νά νοηθεῖ ὀρθόδοξα χωρίς τή θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Θεολογία ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀναπνοή τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ
ὁποία Ὀρθοδοξία ὀφείλει νά παρέχει ἀδιάκοπα στόν κόσμο τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, «ἐν δυνάμει καί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ», κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Α’ Θεσ. α’ 5).

Μέ τή Θεολογία ἡ Ἐκκλησία ἀποκτᾶ ἐπάρκεια καί τόν δυναμισμό, πού θέλει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καί εἶναι σέ θέση νά ὑπερασπίζεται καλύτερα τήν ὀρθόδοξη πίστη ἔναντι τῶν ποικίλων
ἰδεολογικῶν, φιλοσοφικῶν, κοινωνικῶν καί ἄλλων ρευμάτων. Ἀλλά καί νά συμμετέχει δημιουργικά στόν πνευματικό διάλογο τῆς ἐποχῆς μας, καί νά δίνει δυναμικά τή μαρτυρία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς στό ἱστορικό γίγνεσθαι τῆς οἰκουμένης. Δίκαια, λοιπόν, ἡ Θεολογία ἔχει χαρακτηρισθεῖ σάν ἡ καρδιά τῆς Ἐκκλησίας, γιατί, ὅταν ἐνεργεῖ ὡς ἐκκλησιαστική, ὅταν, δηλαδή, βρίσκεται σέ ὀργανική συνάρτηση μέ τήν Ἐκκλησία καί δέν ἐκτρέπεται σέ σχολαστικές ἀναζητήσεις, τότε γίνεται ὁ ἐκφραστής τοῦ φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποβαίνει ἡ δύναμη ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων της.

Ἡ Θεολογία, ἀγαπητοί σπουδαστές, δέν εἶναι μόνο ψιλή διανοητική ἀπασχόληση, ἀλλά μία ὑπαρξιακή ἀνάγκη, ἕνα γεγονός, πού ἐκπηγάζει ἀπό τά βάθη τῆς ὕπαρξης καί ἁπλώνεται στήν ὅλη
ζωή. Γι’ αὐτό συνοδεύεται, ὅπως τονίζουν οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό κάθαρση καί νήψη καί ἄσκηση καί ἁγιασμό, τροφοδοτεῖται δέ ἀπαραίτητα ἀπό συνεχῆ διάλογο μέ τόν ζῶντα Θεό, (προσευχή, λατρεία, ἁγιαστικά Μυστήρια, Θεία Εὐχαριστία). Ἄν δέν ὑπάρχει ὁ ἀπαραίτητος αὐτός ὁπλισμός καί φωτισμός, τότε ἡ Ὀρθόδοξη Θεολογία κινδυνεύει νά καταντήσει μιά ἀνθρώπινη νοησιαρχική

ἐπιστήμη, πού ἁπλῶς θά ἀρκεῖται νά προσθέτει κάθε χρόνο κάποια πτυχία ἤ καί μερικές εἰδικές διατριβές στόν παγκόσμιο χείμαρρο τῆς βιβλιογραφίας. Τό ὑπογραμμίζω αὐτό, γιατί δυστυχῶς σήμερα στήν ἀντίληψη μερικῶν θεολόγων ὑπάρχει μιά διάσταση καί ἀπόσταση μεταξύ Θεολογίας καί Ἐκκλησίας. Ἡ θεολογία τους εἶναι ἀκαδημαϊκή καί μόνο. Ἡ ἀληθινή ὅμως Θεολογία ὑπῆρξε πάντοτε στόμα καί ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, λειτουργός καί διάκονος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, μέ αὐτά πού λέγω δέν σημαίνει, ὅτι καταργεῖται ἡ σκέψη, τό σπουδαστήριο, ἡ ἔρευνα, ἡ διαλεκτική καί ὁ προβληματισμός. Αὐτά ὑπάρχουν, ἀλλά ἔρχονται δεύτερα. Πρωταρχικό εἶναι τό «ἑνός δέ ἐστι χρεία» (Λουκ. ι’ 42), νά κατοικήσει, δηλαδή, ὁ Χριστός «ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν» (Β’ Κορ. α’ 22). Γιατί μόνο ἔτσι θά εἶναι ἡ μαρτυρία μας ἱκανή νά συγκινήσει τούς ἀνθρώπους.
Ἑπομένως, πρέπει, ὅπως πολύ σοφά τονίζει ὁ μεγάλος ὀρθόδοξος Θεολόγος πατήρ Γεώργιος Φλορόφσκι, «ἡ ἕδρα νά πλησιάζει τό Θυσιαστήριον». Πρέπει ὁπωσδήποτε νά ὑπάρχει σύζευξη θεωρίας
καί λατρείας, καί συναδέλφωση Θεολογίας καί προσευχῆς. Ἄλλωστε, «εἰ θεολόγος εἶ, προσεύξῃ ἀληθῶς καί εἰ ἀληθῶς προσεύχῃ θεολόγος εἶ», τονίζει ὁ ὅσιος Νεῖλος.

Εὔχομαι καί πάλι σέ ὅλους, διδάσκοντες καί διδασκομένους, ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά σᾶς καθοδηγεῖ «εἰς ὁδούς ζωῆς, ἁγῶνος καί ἀληθείας». Γιατί μόνο ἔτσι ἡ ἁγία μας Ὀρθοδοξία θά
ἀποβεῖ καί πάλι ἡ θερμουργός καί φωτιστική δύναμη ὅλου τοῦ κόσμου, πού θά δονεῖ τίς καρδιές καί θά συγκλονίζει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Σᾶς καλῶ, λοιπόν, ὅλους, ἀγαπητοί σπουδαστές, νά μεταβληθεῖτε σέ προμηθεῖς, γιά νά μεταδίδετε στόν κόσμο τό δημιουργικό πῦρ τῆς πρό τόν Θεόν ἀγάπης.

UNIVERSITY of NICOSIA

UNIVERSITY of NICOSIA

UNIVERSITY of NICOSIA

UNIVERSITY of NICOSIA

UNIVERSITY of NICOSIA

UNIVERSITY of NICOSIA